

deltagere i kirkelige handlinger er faldet betragteligt.

Hvad præsterne så bruger deres tid på, skal jeg ikke blande mig i. Det er bare en nøgtern vurdering af, at der åbenbart må være nogle overskudsressourcer et eller andet sted i systemet.

Men der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslistens hensigt er at sikre religionsfriheden, og det gøres bedst ved at skille stat og kirke hundrede procent ad.

(Kort bemærkning).

Gunhild Husum (RV):

Jeg vil endnu en gang belære hr. Bruno Jerup ved at gøre ham opmærksom på, at barnedåb er en meget lidet verdslig handling.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil starte med at sige, at CD kan tilslutte sig lovforslaget i dets helhed, for det imødekommer på en god og en gennemtænkt måde de ønsker, der fra forskellig side i Folketinget blev fremsat ved førstebehandlingen af det forslag om ændring af folkekirken økonomi, der var til behandling i januar 1996.

Ser vi på ændringerne af de bestemmelser, der vedrører budgetproceduren og provstiuvalgets virksomhed, er der tale om moderniseringer, som vi uden videre kan tilslutte os.

Både oprettelsen af provstiuvalgskasser og den bestemmelse, der åbner mulighed for at indføre besluttede budgetsamråd, ser vi som et naturligt trin i myndiggørelsen af menighedsrådene.

Og muligheden for, at menighedsrådene i ligningsområdet frivilligt og i fællesskab kan indføre en sognefuldmagt, ser vi som en åbning for nyttige forsøg, der både kan bane vej for næste trin i myndiggørelsen og måske også åbne for en tiltrængt drøftelse af hele den folkekirkelige struktur.

Derfor er det så også naturligt, at der er en revisionsbestemmelse.

Vi har altså ikke nogen problemer med forslagens nr. 1-14, og vi har selvfølgelig heller ikke nogen problemer med ikrafttrædelsen af overgangsbestemmelserne i forslagens nr. 16.

Men så er der forslagens nr. 15, og det positive i det er, at det åbner mulighed for oprettelse af et antal præstestillinger, som der er stærkt behov for. Det blev også konstateret af det udvalg, som den daværende kirkeminister, A.O. Andersen, nedsatte i 1993. Men det negative er

den tendens til overvæltning af udgifter fra staten til kirkeskatten, der var så tydelig frem til 1992, og den fortsættes og forstærkes, og den udvikling af byrdefordelingen mellem stat og folkekirke vil jeg godt belyse med nogle enkelte tal:

I 1965 udgjorde statens andel af folkekirken udgifter 33 pct., i 1974 17 pct., i 1978 15 pct., og i 1986, da den første økonomilov for folkekirken blev vedtaget, 14 pct. Og faldet fortsatte i de følgende år, indtil statens andel i 1992 var nået ned omkring 12 pct.

På det niveau er der så nået en stabilisering, men det er på så lavt et niveau, at det ikke i længden er holdbart og slet ikke i lyset af den analyse af folkekirken økonomi, der blev foretaget af et tværministerielt arbejdsudvalg nedsat af regeringen i juni 1994.

Og det er for os at se besynderligt, at man skal omlægge finansieringen for at skaffe det beskedne antal stillinger, som der er tale om – for det ville vel dreje sig om en forøgelse af finanslovbevillingen med under 7 mio. kr. – når det alt sammen ses i forhold til den analyse, der er nævnt før, og som jo kom til det resultat, at staten tvært imod at understøtte folkekirken har et pænt og solidt overskud på forbindelsen.

Nu anser vi imidlertid løsningen af det problem, som præstemangelen udgør, for at være så vigtigt for folkekirken, at vi vil stemme for det foreliggende forslag.

Problemet med den skæve byrdefordeling vil vi så vende tilbage til senere i forbindelse med den næste finanslov, for vi har altså den opfattelse, at man ved at acceptere en fortsættelse af den udvikling, der er i gang, underminerer den folkekirkordning, som langt de fleste her i landet er så glade for.

Poul Nødgaard (DF):

Det lovforslag på kirkeområdet, som kirkeministeren forleden havde til behandling her, og som var hendes første forslag på området, var et betydelig enklere forslag, idet det var blot et forslag om jordemødres pligt til at indberette fødsler – hvilket vi alle sammen troede de havde pligt til i forvejen, men lad det nu ligge.

Jeg synes nok, at det, der er gået som en tråd igennem debatten i dag – sådan set fra et flertal her i Folketinget, må man sige – er jo, at man synes, forslaget her langt fra er et forenklingsforslag, og det tror jeg også vil være min overskrift på de få ord, jeg vil sige.